

Meningen at holde et parlamentarisk Ministerium oppe. Et Ministerium er en Organisme, man kan ikke forlange et enkelt Led skaaret ud uden at risikere at tilføje det hele et Saar, der maaske kan blive dræbende eller dog af højst betænkelig Art. Det er kun et enkelt Eksempel paa den Resignation, som det at opretholde et parlamentarisk Ministerium vil kræve; det kan gennemføres paa mange andre Punkter. Paa den anden Side forekommer det mig, at det rette er fra Repræsentationens Side aldrig at undlade at fremsætte den Kritik overfor Ministeriet, som man mener det rigtigt og forsvarligt at fremsætte. Det vilde være i høj Grad til Skade for en sund politisk Udvikling i Landet, og derfor ogsaa til Skade for Regeringen, om man overlod Kritikken af Regeringens Handlinger til dens erklærede Modstandere. Ogsaa dens Venner og Støtter have ikke blot Lov til, men have ogsaa den Pligt at fremføre Kritik, for saa vidt den er berettiget og stemmer med deres Overbevisning, og selvfølgelig maa den fremsættes i en sømmelig Form; men Kritikken bør naturligvis altid være underordnet Erkendelsen af, at saa længe Ministeriet følger den Vej, som stemmer med dens egen politiske Fortid og med det Flertals Mening, som støtter det, saa længe maa Regeringen i alle væsentlige politiske Spørgsmaal, og saa længe maa Kritikken ikke gaa ud over visse Grænser, hverken mod Regeringen som Helhed eller mod den enkelte Minister.

Lad mig slutte med at sige, at jeg for mit Vedkommende har med stor Glæde modtaget den Buket af Love, som i Dag er lagt paa Tingets Bord. Jeg synes, at den har en Duft, som er af en anden og bedre Beskaffenhed end den, der raadede her i Salen ved Slutningen af den forrige Samling. Jeg glæder mig ganske særlig over Forslaget om en Tuberkuloselov, Loven om forsømte Børn og Loven om en Udvidelse af Ulykkesforsikringsloven. Det er tre store, sociale Opgaver, Regeringen her har lagt sin Haand paa, og tre Opgaver, hvis Løsning jeg er overbevist om, Regeringen vil faa baade Glæde og Ære af. Denne Regering har jo nu vokset sig stærk nok til at tage store, ny Opgaver op. Medens Hovedopgaven hidtil ret naturlig har været den, at gennemføre de Opgaver, som ikke kunde løses af de tidligere Regeringer, at klare Arven fra Fortiden, turde Tiden nu være kommen til at betrede ny Baner, til at føre Reformen af gennem-

gribende Betydning paa forskellige Omraader frem, og det er det, jeg mener, der i Dag er gjort en meget smuk Begyndelse til.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) søgte at forsvare Skattelovene ved at vælte Skylden over paa de kommunale Ligningsmyndigheder og mente, at i det Tilfælde, jeg havde nævnt om denne Mand, der var bleven sat op med henved 100 pCt., har ikke Skattelovene, men Ligningsmyndighederne Skylden. Deri har det ærede Medlem ikke Ret. Det er virkelig Skattelovene, der have Skylden, thi det er dem, der have bevirket omkring i mange Kommuner, at de rige og velstaaende ere satte ned i Skat, og da Ligningsmyndighederne skulle skaffe Midlerne til Veje alligevel, medfører dette, at Smaafolk faa deres Skat sat op. Nu skal jeg ikke forsvare Ligningsmyndighederne; det er jo den privilegerede Valgret, som der sidder i Højsædet, og det vilde derfor have været rigtigere, om man havde vedtaget den Ændring, som Socialdemokratiet stillede til Skattelovene, hvorved disse knyttedes sammen med Indførelsen af almindelig Valgret. Disse Loves Udførelse i Livet vilde saa ikke være bleven lagt i Hænderne paa den privilegerede Valgret, men saa vilde det have været den almindelige Valgret, der førte dem ud i Livet, og saa tror jeg, at Smaafolk vilde være slupne lidt billigere, end de ere slupne ved den Ligning, der er sket i Aar.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Anders Nielsen: Maa jeg ikke gøre det ærede Medlem et bestemt Spørgsmaal, som kan besvares kort og klart, saa at der ikke kommer til at foreligge Misforstaaelser af nogen Art. Vil det ærede Medlem paa-staa, at Skatteborgeren ude ved Frederikssund er kommen til at svare 100 pCt. mere som en Følge af Skattelovene? Er det Lovenes Skyld, at han er kommen til at svare mere end før? Hvor er det Punkt i Loven, der har fremtvunget denne for ham ubehagelige Katastrofe?